

між членами колективу, часто для «влучного» експресивного вираження основних побутових, професійних та суспільних реалій сучасного соціуму .

Список використаних джерел

1. Англiцизми в українській мові. URL: http://www.rusnauka.com/2_ANR_2010/Philologia/3_57397.doc.htm.
2. Гуманітарний вісник. Серія – іноземна філологія. Проблеми сучасної світової літератури та лінгвістики. Харків, 2008.
3. Ломовцева А. Новітні англiцизми в укр. мові і проблема лексичної варіантності. *Українська мова*. 2003. № 1. С. 96–102.
4. Українська мова. Енциклопедія. К., 2000. 460 с.
5. Петришин О. Л. Новітні англомовні запозичення як засіб міжкультурної комунікації. *Young Scientist*. 2018. № 3.1 (55.1). URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/3.1/33.pdf>.
6. Погоріла А. І., Тимчук О. Т. Особливості перекладу неологізмів українською мовою. URL: <http://molodyvcheny.in.ua/files/journal/2018/3.1/35.pdf>.
7. Ярошенко М. Англійські запозичення в українській мові ХІХ–ХХ століть / М. Ярошенко, Л. Гудзь. *Українознавчий альманах*. 2012. № 9. С. 207–209.

Шемякіна Наталія Володимирівна,

кандидат філологічних наук, доцент, доцент кафедри правничої лінгвістики Національної академії внутрішніх справ

НАВЧАННЯ ФРАНЦУЗЬКОЇ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ІЗ ПРАВА

Євроінтеграційні прагнення нашої держави, зростаюча роль міжнародного співробітництва, глобалізація всіх сфер суспільного життя зумовлюють актуальність професійно орієнтованого навчання іноземних мов у немовних закладах вищої освіти, системи МВС зокрема. Іншомовна підготовка майбутніх юристів передбачає комплексне оволодіння професійними і лінгвістичними уміньми та навичками, використання іноземної мови як основи для набуття фахової компетенції, а також спрямованість її змісту на окрему професійну галузь.

Безперечно, іншомовна професійна комунікація фахівців будь-якої галузі може ускладнитися без оволодіння ними її спеціальною термінологією. Тому одним із ключових завдань навчання іноземної мови майбутніх фахівців із права є подальший розвиток та вдосконалення лексичних умінь та навичок, а саме оволодіння

професійними лексичними одиницями, правовою термінологією, знаннями способу їх сполучуваності та вживання в різних контекстах.

Юридична термінологія у французькій мові є досить різноманітною і може бути класифікована на кілька видів:

1. В залежності від галузі знань, всі терміни в правничій діяльності поділяються на три групи: 1) загальноновживані терміни – терміни, які вживаються в повсякденному значенні, наприклад: «*affaire f*», «*document m*»; 2) спеціально-юридичні терміни – терміни, яким притаманний особливий правовий зміст, наприклад: «*assigné m*», «*prescription f pénale*»; 3) спеціально-технічні – терміни, які відображають галузь спеціальних знань – техніки, економіки, медицини, наприклад: «*produits m pl*», «*dépot m*», «*infirmités f pl*».

2. В залежності від приналежності до галузі права: на терміни публічного права («*structure f étatique*», «*capacité f civique*») і терміни приватного права («*intérêt de retard*», «*dette f*»).

3. В залежності від сфери розповсюдження: на загальноправові, («*loi f*», «*règle f*»); міжгалузеві і галузеві, які функціонують у декількох галузях права: «*garantie f bancaire*» (цивільне і фінансове право), «*infraction f*», «*reine f*», «*sanction f*» (кримінальне і адміністративне право).

Зауважимо, що межі, які відділяють правничу мову від загальноновживаної і від інших спеціальних мов, так само як і критерії, що дозволяють однозначно кваліфікувати той чи інший термін або вираз як юридичний, залишаються предметом дискусії серед фахівців і навряд чи можуть бути встановленими.

У більшості випадків між синонімічними правовими термінами в українській і французькій мовах відсутній прямий лінгвістичний зв'язок, і у цьому випадку переклад тексту повинен здійснюватися з опорою на смислове навантаження того чи іншого поняття. Слід зазначити, що при перекладі тексту з французької мови важливо навчити студентів не лише правильно оперувати юридичною лексикою та коректно використовувати термінологію, але й пояснити особливості французької правової системи.

Знання про природу і сутність терміну, а також його властивості та особливості функціонування дозволять здобувачам вищої освіти оперувати юридичною лексикою, здійснюючи самостійне читання і переклад автентичної літератури за фахом, що, в свою чергу, сприятиме закріпленню професійних та лінгвістичних знань і вмій. Можна погодитись з концепцією, «що навчання професійно орієнтованої іншомовної лексики студентів немовних спеціальностей буде більш ефективним, якщо: в основу цього навчання буде покладено макрометод, що поєднує в собі елементи комунікативного, когнітивного і інтерактивного методів; навчання буде засновано на

принципах наочності, міжпредметної інтеграції, свідомості, концентризму, поетапності формування лексичних навичок і умінь в різних видах мовленнєвої діяльності, диференційованого підходу в залежності від мети засвоєння лексики, компаративності лексичних одиниць в контексті культур» [1, с. 5].

Відомо, що розвиток лексичних навичок включає декілька етапів: ознайомлення з лексичною одиницею (звукове, графічне, семантичне), закріплення і тренування лексичної одиниці в мовленні. На останньому етапі здійснюється основний обсяг роботи по практичному оволодінню лексичними одиницями. Підкреслюючи важливе значення введення нових лексичних одиниць у контексті, не можна недооцінювати, а тим більше, ігнорувати роботу над ізольованим терміном. Це дозволяє глибше розкрити основні характеристики лексичної одиниці: фонетичну, семантичну, граматичну; синонімію, антонімію, омонімію [2, с. 189].

У навчанні професійної термінології важливо пам'ятати, що: з метою створення міцних мовленнєвих зв'язків в усному мовленні необхідно у першу чергу мовленнєве або умовно-мовленнєве тренування нових слів та виразів шляхом поєднання нової лексики з раніше вивченою; професійна лексика повинна засвоюватися на знайомому граматичному матеріалі. Ці методичні принципи висувають певні вимоги до повторюваності професійної термінології у навчальних текстах, в послідовності її вивчення. Головними критеріями відбору текстового матеріалу, як основної одиниці навчання, мають бути: професійна спрямованість, автентичність, актуальність, інформативність, мовна доступність та культурологічна насиченість.

Список використаних джерел

1. Зеленська О.П. Лексичні особливості англійської юридичної наукової літератури. К.: Вид-во Європейського університету, 2010. 258 с.

2. Шемякіна Н. В. Особливості навчання французької професійної лексики майбутніх юристів. *Іншомовна підготовка працівників правоохоронних органів і сектору безпеки*: Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції (27 квітня 2019 року). К.: Національна академія прокуратури України, 2019. С.188–190.